

støttede Avlscentrer faa, end vi maa faa mange, hvor der er Tvivl om, hvorvidt de fortjene en saadan Præmiebelønning.

Jeg tror, den bedste Vej til at naa et Resultat, er, at man nu overlader det, mere end man under andre Forhold vilde gøre det, hele til Ministeren. Vi maa huske paa, at det er en Bevilling paa Finansloven og ikke nogen organisatorisk Lov, som er gældende, indtil den bliver ophævet eller ændret. Her kan der foretages Ændringer, saa ofte man indvinder Erfaringer og er sikker paa, i hvilken Retning Ændringerne skulle gaa.

Dette med Hensyn til Avlscentrerne. Endnu skal jeg kun slutte mig til de Anbefalinger, der ere givne af Kontrolforeningerne. De ere af overordentlig stor Betydning og staa i nøje Forbindelse med den Sag, jeg lige har omtalt. Jeg er sikker paa, at det vil være rigtigt, at man kontrollerer og faar klaret over for Opdrætterne og Ejerne det Tab, der er forbundet med at holde en Besætning, der ikke kan producere noget i Forhold til Foderet. Der gives ingen anden Vej til at faa Klarhed over dette Tab end ved Kontrolforeningerne og ved nøjagtig gennemførte Regnskaber. Jeg kan altsaa fuldt ud slutte mig til de ærede Medlemmer, der have anbefalet dette Forslag.

Bluhme: Ja, skønt der er ofret overordentlig megen Saglighed paa disse Spørgsmaal, maa det ogsaa være mig tilladt som Landmand og Repræsentant for en stor Landkreds at udtale mig lidt om dem. Jeg skal se bort fra, at disse Spørgsmaal i Virkeligheden ved deres første Fremkomst i Tinget havde en politisk Karakter. Vi have taget dem op som saglige Spørgsmaal, der kunne være af Interesse for hele vort Jordbrug. Jeg vil indstændig tilraade, hvad den første Sag angaar, den om Avlscentrerne, at Folketinget her saa vidt mulig, og i alt Fald Finansudvalget, staar fast paa, at vi efter et vist Aaremaal staa fuldstændig frit over for denne Bevilling. Thi som det er antydnet af enkelte andre Talere, tror jeg, at ved Siden af det gode, Bevillingen kan medføre, indeholder den en Fare for Fremtiden. Naar det siges, at en saadan Bevilling, der gives til en udmærket Besætning, bør vedblive, saa længe Besætningen staar paa det Standpunkt, forstaar jeg ikke dette; thi her er jo ikke Tale om at give en vedblivende Præmie. Det, der er Tale om, er, hvorvidt vi skulde støtte de Bestræbelser, der fra enkelte Sider gøres for at

bringe vor Kvægrace fremad, og jeg finder, det er korrekt at gøre dette, saa længe det kan forudsættes at være til Nytte for det almene, men at gøre det til en Præmie for den enkelte Besætning gaar ikke an. Man kan tænke sig Støtte fra Statens Side paa anden Maade, saaledes f. Eks., at naar en Besætning er saa udmærket, at den har Betydning for hele Landets eller hele Provinsens Avl, kunde Staten overtage Besætningen, eller Provinsens Fællesforening kunde gøre det, men at vi her skulde binde os for kommende Tider til at bevilge en vis Sum, som skulde uddeles til forskellige Besætninger, der aspirere til at være de bedste, forekommer mig at give Bevillingen fuldstændig fejlagtig Karakter. Hvis det blev gennemført saaledes, at de, der havde faaet de første Præmier, vedblivende skulde have dem, saa længe de vedbleve at være udmærkede, vilde det faktisk sige, at man gav Ejeren af Besætningen Statsunderstøttelse, foreløbig til ham, men fremtidig ogsaa til Ejendommen. Enhver kan sige sig selv, at naar den paa-gældende Ejer sælger Ejendommen, sælger han ikke alene Jord og Inventar og den tilstedeværende udmærkede Besætning, men ogsaa den Præmie, der bliver given til Besætningen, vil tildels blive kapitaliseret i Købesummen. Jeg tror derfor, vi skulde være varsomme med, hvor længe vi binde os i denne Sag. At den er til Nytte nu og vil være det foreløbig, kan der ikke være Tvivl om, men det maa indrømmes, at det gaar ikke an, at disse Præmier stykkes ud i en Mangfoldighed til enhver enkelt, der har en god Besætning. Avlscentrum bør faktisk enhver Gaard være for sig selv, og det er kun de forskellige Ejere, der skulde støttes fra det enkelte centrale Sted, hvor man har fundet den bedste Besætning. Jeg vil blot pege paa en Fare, man kunde tænke sig her. Her er ikke Tale om Avlscentrer for Heste, men jeg vil henpege paa den Betydning, Hesteavl har faaet for Jylland. Er det sket ved Avlscentrer? Nej, det er sket ved Bestræbelserne fra hver enkelt Ejendom hos hele Befolkningen, og derved er der fremkommet den jydsk Hest, der er anerkendt for at være til Nytte for hele Provinsen. Ved Avlscentrer for Heste vilde man slaa alle de Bestræbelser ned, som gøres saa at sige paa hver Gaard i Jylland med Hestebesætningen. Det tror jeg er til Skade, thi der, hvor det private Initiativ har vist at kunne løse Opgaven, bør Staten ikke blande sig ind. Det er for mig et Spørgsmaal, om vi ikke ved disse Præmier